

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

Nr 30323

Kl. 34 b, 2/01

Antoni Kielbasa, Wielkie Hajduki

kl. 69, 5
326 b 3/03

Nóż z chwytaczem

Zgłoszono 30 września 1938

Udzielono 14 stycznia 1942

Ukrojone plastry lub kawałki danego artykułu, np. wędliny, są układane najczęściej na wagę lub papier bezpośrednio palcami, co jest wielce niehigieniczne. Często zdarza się, że przez niedbalstwo tymi samymi nie umytych rękami były przedtem wydawane artykuły szkodliwe dla zdrowia, jak np. soda lub mydło. Również bywają wypadki, że sprzedawca jest chory, a jednak nie zaprzestaje obsługiwać klientów, przez co, dotykając bezpośrednio rękami danych artykułów, naraża spożywców na zarażenie ich chorobą.

Nóż według wynalazku jest tak urządzony, że poszczególne kawałki krawędzi artykułu są brane za pomocą chwytacza, a nie palcami.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia ogólny widok noża z częściowo odchylonym chwytaczem, fig. 2 — widok noża złożonego, fig. 3 — schematyczny przekrój noża wraz z chwytaczem.

Nóż według wynalazku posiada ostrze *a*, osadzone w rękojeści *b*, posiadającej poprzeczne wycięcie *c*, w którym osadzona jest obrotowa obsada *d* na czopie *e*. Do obsady *d* przynitowana jest listewka *f*, stanowiąca chwytacz, która swoją płaszczyzną szczelnie przylega do płaszczyzny ostrza *a*. Koniec chwytacza *f* oraz noża *a* posiada wyżłobienia *g*, które mogą być wykonane na różnej długości, zależnie od potrzeby. Do obsady *d* przymocowany jest luźno uchwyt *h*, umożliwiający odchylanie względnie dociskanie chwytacza.

cza *f* za pomocą palców, wsuniętych w ten uchwyt.

Noża według wynalazku używa się w ten sposób, że ujmując ręką za rękojeść *b* noża, wsuwa się w uchwyt palce wskazujące i następny, dalej przez zaciśnięcie dłoni, a tym samym dociągnięcie uchwytu *h* chwytacz *f* przylegnie szczelnie do płaszczyzny noża, następnie kraje się dany artykuł. Chwytacz *f* w czasie krącenia nie przeszkadza w otrzymaniu równych plastrów danego produktu, gdyż jego krawędź dolna jest ścięta skośnie (jak wskazuje fig. 3) i między tę dolną krawędź a ostrze noża nie może się nic dostać.

Po ukrojeniu pewnej ilości plastrów odchyła się chwytacz *f* od noża *a* przy pomocy palców, wsuniętych w uchwyt *h*. Następnie po pokręceniu noża tak, aby płaszczyzna noża znalazła się w położeniu poziomym, podsuwa się koniec noża pod plastry danego produktu, następnie ściskając palcami uchwyt *h*, dociska się tym samym chwytacz *f* do płaszczyzny noża i w ten sposób uchwycony jest dany plaster bez dotykania bezpośrednio palcami. Wyżłobienia *g*, znajdujące się na ostrzu *a* oraz na chwytaczu *f*, mają za za-

danie, aby plaster nie mógł się łatwo wysunąć, szczególnie gdy chodzi o większe kawałki. Również nóż ten może być stosowany do wyjmowania z garnków kawałków potraw, gdyż używanie widelców do tego celu często zawodzi i może spowodować opryskanie ubrania lub oczu, gdy z widelca nagle ześlizgnie się kawałek, w tym przypadku szczególnie pomocne są wyżłobienia na chwytaczu *f* oraz na nożu *a*. Noże według wynalazku mogą być wyrabiane w różnych wielkościach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nóż znamienny tym, że posiada przy ostrzu (*a*) listewkę (*f*), stanowiącą chwytacz, który jest umocowany w obsadzie (*d*), przytwierdzonej na czopie (*e*) w wycięciu (*c*) do rękojeści noża, przy czym wskazana obsada jest zaopatrzona w uchwyt (*h*) do uruchamiania chwytacza.

2. Nóż według zastrz. 1, znamienny tym, że wolne końce jego ostrza (*a*) oraz chwytacza (*f*) posiadają wyżłobienia (*g*), dzięki którym uchwycony plaster danego produktu nie może łatwo się wysunąć.

Antoni Kiełbasa

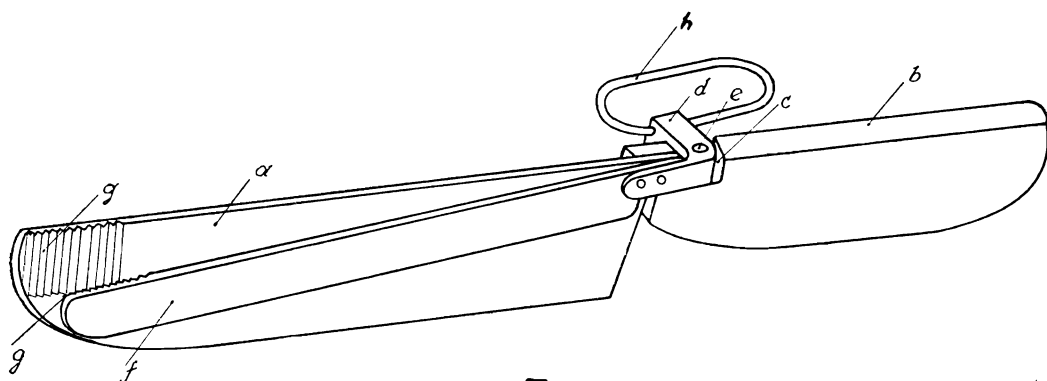

Fig. 1

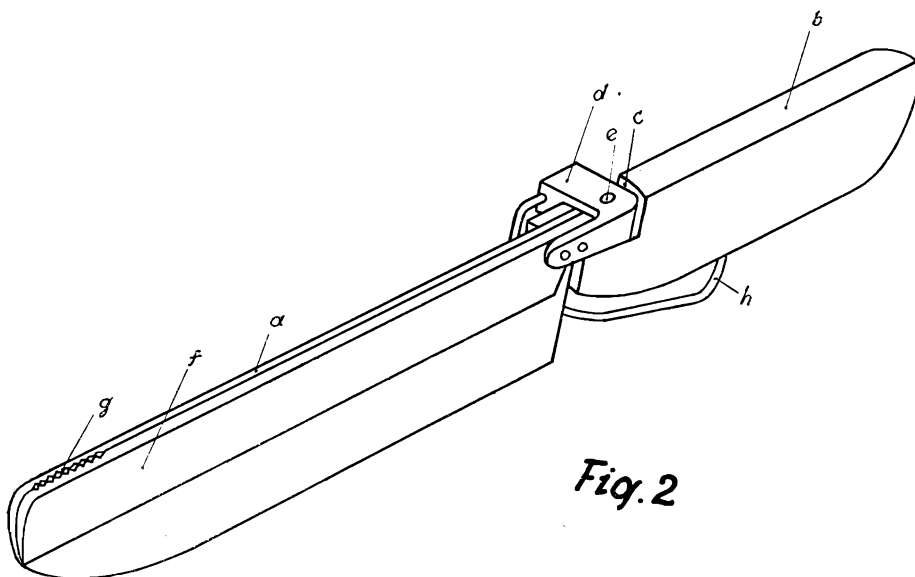

Fig. 2

Fig. 3